

[Alice Faber]

hvert tilfælde sige, at utrolig mange kvinder kan bruge meget af det, som de kvindelige forskere tager op.

Jeg vil sige til undervisningsministeren, at problemet er, at det er faste stillinger, der er tale om. Når ministeren siger, at man kan få stillinger, der er brug for, nytter det ikke noget, at kvinderne skal blive ved med at have stipendier og 1-årige kontrakter i deres forskningsliv. Det, der er brug for, for at forskningen kan blive kontinuerlig, og for, at der er nogle studerende, som tør være med, specielt på de områder, hvor der ikke tidligere har været kvinder, f.eks. hele det tekniske område, er, at der kommer til at sidde nogle kvinder til stadighed og ikke blot på et halvt års eller på et helt års stipendium eller i en rekrutteringsstilling. Her sidder de jo utrolig usikkert. Som hr. Tinning nævnte, og som de kvindelige akademikere har gjort opmærksom på, er hele den måde, forskerrekrueringsplanen er lavet på, kvinde fjendsk. Det nytter ikke noget, at man siger, når man laver den på den måde, at der er muligheder inden for forskningsrådene og inden for forskerrekrueringen. Det, der skal komme, er nogle faste stillinger.

Fru Eva Møller er glad for, at vi har taget ændringerne med. Det har vi gjort, fordi vi blev enige med de radikale om dem, men så fortrød de, at de var blevet enige med os. Fru Eva Møller var også inde på, at kvindeforskning ikke må være noget særligt. Det skal være en integreret del. Det var hr. Estrup også inde på. Det er altså væsentligt, at det er et både-og, at kvindeforskning eksisterer som noget selvstændigt, og at man prøver på at udvikle nogle nye metoder. Der er mange kvinder, der er gået ind i andre faglige områder, men det er som sagt et både-og. Derfor er det så utrolig vigtigt, at der nedsættes et fordelingsudvalg, fordi dette er noget nyt og noget anderledes.

Fru Hanne Severinsen var inde på, at det er vigtigt, at der kommer flere kvinder inden for teknologisk forskning. Vi ser hver anden dag i medierne, at det bliver kvinderne, der bliver tabere på dette område, og derfor synes jeg også, at det er vigtigt, at man ser det ud fra et kvindeligt tydningsunivers. Men det skal være faste stillinger, og det skal der penge til. Det nytter heller ikke noget, at man siger, at det skal tages fra andre områder, for så kommer de ikke.

Jeg er meget enig med fru Hanne Severinsen i, at det er utroligt vigtigt, at vi får noget kvindeforskning om hele u-landsproblematikken, fordi det viser sig gang på gang, at man har undergravet mange af u-landenes strukturer, og det er specielt gået ud over kvinderne, på den måde man fra Danmark og andre steder giver u-landsbistand.

Fru Hanne Severinsen er imod kønskvotering, men kunne man så ikke gøre det samme, som man gør på arbejdsformidlingen, når man annoncerer efter ligestillingskonsulenter? Man siger, at kvindelige ansøgere vil have fortrinsret, fordi kvalitet igen er noget specielt, når man definerer en kvindelig forsker. Man kan godt sige, at f.eks. det at være kvinde har en kvalitet i sig selv, ligesom man tidligere har sagt det om mænd,

Jeg er enig med hr. Estrup i, at vi skal have noget tempo. Jeg håber, at vi får et godt udvalgsarbejde, så vi så hurtigt som muligt får nogle midler til det. Hr. Estrup sagde rigtigt, at undervisningsministeren ikke plejer at være bange for at øremærke midler til andre områder, så hvis han mener de gode ord, så synes jeg, det ville være skønt, hvis undervisningsministeren ville øremærke nogle penge til det.

Jeg synes, at det er utrolig vigtigt, at vi får Kvindeforskningsloven allerede fra næste år, ellers har vi det pludselig ikke længere, for vi kan – også vi kvindelige politikere – have utrolig meget glæde af det.

Når hr. Estrup siger, at målet må klargøres, så svarer jeg, at udgangspunktet for al forskning er, at man undrer sig. Man kender vel ikke målet, når man starter på en forskning. Jeg synes, at der er lidt definitionsproblemer i forbindelse med denne klare målsætning.

Det radikale venstre vil også have en årsberetning. Det havde vi også med i vores første forslag, men vi tog det ud, fordi vi begyndte at diskutere, hvorfor det specielt er kvinder og kvindeforskere, der skal beskrive, hvad det er, de laver. Vi har ikke årsberetninger på andre konkrete områder. Man har en almindelig årsberetning fra universiteterne, og det ville være rimeligt, at det indgik i årsberetningerne fra universiteterne og ikke i nogen speciel årsberetning.

Jeg håber, at vi under udvalgsarbejdet kan blive enige om, at de 5,5 mill. kr. – dette me-